בחטאת יד] והיא זריקה וקמ"ל דאע"ג דעבשית השחיטה בהכשר ולא פיגל עד שעת קבלה מ"מ מיטלין מיו] לאפוקי ממאן דאמר לקמן (דף ה.) היתר שחיטה שיש: **הפיגול** בקדשי קדשים מועלין בו מ] כ'. אלא דזריק ומסייע ליה דזריקה פיגול אינו מועלת מידי מעילה בקדשי קדשים:

לא דלא זרק. וא"ת אם כן מאי איריא יז] פיגול לאפוקי לא פיגול אמי וי"ל דזריקה פיגול אבל לא פיגול אין מועלין כיון דאוכא היתר זריקה אי היתר שחיטה יח] ולא בעינא היתר אכילה להועילו מידי מעילה *הא קתני סיפא בקדשים קלים אין מועלין בו יט] והא סיימתה לרב נחל מהא דקאמר דזריקה פיגול אינו מועלת בקדשי קדשים דאי בלא זרק דזרק מאי איריא כ] פיגול אפילו לא פיגול אמי ושוד מדלא מפלגא בין זרק לא זרק ולפלוג בריש ולימתי לפי זריקה מועלין בו *כלומר ודאי דריש מייירי בזרק והא סיימתה לרב נחל מהאלמא מעילה בקדשי קדשים דאי בלא זרק דזרק מאי איריא דמפלגא כא] לקדשי קדשים לקדשים קלים ליפלוג בקדשי קדשים עצמן וקאמר הכא ודאי מסייע ליה פי' סיפא ודאי היא סוגא למרב נחל דזריקה פיגול אינו מבטל לדי מעילה בקדשים קלים דעל כרחך מייירי כב] בסיפא בזרק לימא דאמ' ומסייע ליה סיפא מסייע ליה אמי ריש מלא מדי מעילה כג] בקדשי קדשים ודמי קדשים קלים פסיקא ליה ס' כלומר לשלם מייירי ריש בלא זרק דזרק והא דלא מפלגא בין זרק לא זרק בקדשי קדשים עצמן מסוס דים קדשי קדשים דלא פסיקא ליה למיתני דלאחר זריקה אין מועלין כגון בשלה כד] *הא אפילו ליתא לרב נחל ונס מילתא

פסיקא קתני עפי דבקדשים קלים אין מועלין בין לאחר זריקה בין קודם זריקה אבל הא דלא פסיק ליה *דלא הוי אלא לאחר זריקה הא דאין מועלין אלמא מסמע במסקנא דאוכא סוגא לרב נחל מהא דקאמר דזריקת פיגול אין מביאה לידי מעילה בקדשים קלים אבל מהא דאין מוציא מידי מעילה בקדשי קדשים ליכא סוגא וקשה מאי שנא והא חד טעמא הוא מסוס דהוי זריקה לענין פיגול ואומר מורי ה"ר פרץ ז' דשנא ושנא דלגבי הוצאת מעילה בקדשי קדשים בעינן רואי לאכילת אדם הילכך מדאקבעה רחמנא בפיגול אע"ג דבעינא כהרצאת כשר כך הרצאת פסול כלומר שיהא מרוצה לאכול בהיתר ממנו כה] *דהשבה רחמנא זריקת פיגול לחוות בכלל הרצאת אכילה וא"כ דין הוא אמי נבי קדשי קדשים שהוצאת מידי מעילה אבל כו] בקדשים קלים שהוא השובה הזריקה לחוות חלק גבוה מבורר לא מצינו שהוא השובה לענין זה: **בן** מאחותי ראה מה אתה שואלני למחר ס'. כלומר למחר שניו נהיה עשוקים בהלכה תשאלני כדי לברר הדבר ולא לדקדק בדבר כדי שנשא ונתן בה לאמחר:

היתר שחיטה שניו. שמיד שנעשית השחיטה בהכשר אין מועלין לו היתר זריקה דבעינן שיהא רואי לזריקה קודם שיצא מידי מעילה

כגון שנתקבל הדם בהכשר ואם תאמר אי אמרת היתר אכילה שניו היינו דקרי ליה היתר לכהנים אמאי מוחר באכילה אלא אי אמרת היתר זריקה מאי היתר לכהנים אוכא ויש לומר דקודם זריקה אמאי לא מוחר באכילה ואם תאמר אם כן ליבעי לי הלכה כרבי שמעון לי כרבנן דפליגי בהא (מנחות דף קג:) דר"ש אית ליה כזרוק דמי ורבנן אית ליה כזרוק דמי וכי תימא אין הכי אמי מיבעי ליה כז] ס' אם איתא דלקמן דהיתר זריקה שניו לימא ר"ש היא ושוד דמייתי ממי לקמן מרבי שמעון

ושוד. מסיפא אמי דיקא ז] דקתני לן דמה והוא הדין לפיגול אע"פ שחזר ודרקו מועלין בו דאין מוציא מידי מעילה: אי אמרת בשלמא בחטאת (כ). ח] לכאי דייקינן דה"ה לפיגול שאם פיגל בו אע"פ שחזר ודרקו מועלין בו: אלא אי אמרת בשולה לריכה למימר. דמועלין בה הא טולה לגבוה הוא אלא ש"מ בחטאת מייירי וה"ה לריכה: סיפא ודאי מסייע ליה לן דמה ס'. דמייירי לאחר זריקה בהיא ודייקינן ה"ה *דפיגול דזריקה אינו מוציא מידי מעילה (ג): דימא הואיל ומסייע ליה סיפא מסייע ליה ריסא. דמימא אמי בחטאת מייירי וקאמר לשולם מועלין בו דמשמע אע"ג דזרק: וקא פריך ומסיפא אמי מי פסיקא ו] ליה דמסייע ליה דילמא לשולם אימא לך דלא מסייע ליה דאמרינן דלא דמי לן דמה לאמתבת פיגול: *ומהדר ליה אמאי לא דמי ומאי אמא כלומר מה הפרש יש בין פסול לן לפסול פיגול: וא"ל ודאי לא דמו דאמאמ לך הלא דקעביד איסורא בידים. שהה ט לזורקו והליט דהייט דקעביד ליה פסול בידים דלגבי מחשבה דפיגול הייט לגייה מעשה בידים הילכך קפסיג ליה דלא תיהבי ליה זריקה לאפוקיה מידי מעילה אלא מועלין אמי לאחר זריקה: אבל מחשבת פיגול לא עביד מעשה בידים. אלא דאמרינן לשולם אימא לך דלא מסייע ליה דקתני לן דמה לאמתבת פיגול: *ומהדר ליה אמאי לא דמו ומאי אמא כלומר מה הפרש יש בין פסול לן לפסול פיגול: וא"ל ודאי לא דמו דאמאמ לך הלא דקעביד איסורא בידים. שהה ט לזורקו והליט דהייט דקעביד ליה פסול בידים דלגבי מחשבה דפיגול הייט